

Հովհաննես Թումանյան

Կույր աշուղը

Կույր աշուղը մի տան բակում
Եկել նստել՝ երգ է երգում.
Երգում է ու սազին տալի
Էնպես տխո՛ւր ու սրտալի.

«Է՛յ պարոններ, երնե՛կ նրան,
Ով տեսնում է ամեն օր
Կապույտ կամար, արևի լույս
Ու երեսը իրեն մոր»:
Երգում է ու սազին տալի

Տխուր-տխուր ու սրտալի:

1907

Յատուկ Պոէմ